

---

shaunakagItA

शौनकागिता

Document Information

Text title : shaunakagItA

File name : shaunakagiitaa.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Transliterated by : Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com

Proofread by : Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 28, 2021

sanskritdocuments.org

शौनकगीता

॥ अथ शौनकगीता ॥

शोकस्थानसडस्राणि भयस्थानशतानि य ।
दिवसे दिवसे मूढमाविशन्ति न पण्डितम् ॥ १ ॥

न हि ज्ञानविरुद्धेषु बहुदोषेषु कर्मसु ।
श्रेयोघातिषु सज्जन्ते बुद्धिमन्तो भवद्विधाः ॥ २ ॥

अष्टाङ्गां बुद्धिमाधुर्यां सर्वाश्रेयोविघातिनीम् ।
श्रुतिस्मृतिसमायुक्तां राजन्सा त्वय्यवस्थिता ॥ ३ ॥

अर्थकृच्छ्रेषु दुर्गेषु व्यापत्सु स्वजनस्य य ।
शारीर मानसैर्दुःखैर्नसीदन्ति भवद्विधाः ॥ ४ ॥

श्रूयतां याभिधास्यामि जनकेन यथा पुरा ।
आत्मव्यवस्थानकरा गीताः श्लोका महात्मना ॥ ५ ॥

मनोदोषसमुत्थाभ्यां दुःखाभ्यां मर्दितं जगत् ।
तयोर्व्याससमासाभ्यां शमोपायमिमं श्रुणु ॥ ६ ॥

व्याधेरनिष्टसंस्पर्शाच्छ्रमादिष्टविवर्जनात् ।
दुःखं यतुर्भिः शारीरे कारणैः सम्प्रवर्तते ॥ ७ ॥

तदातत्प्रतिकाराख्य सततं याविचिन्तनात् ।
आधिव्याधिप्रशमनं क्रियायोगद्वयेन तु ॥ ८ ॥

मतिमन्तो ज्यतो वैधाः शमं प्रागेव कुर्वते ।
मानसस्य प्रियाभ्यानैः संभोगोपनयैर्नृणाम् ॥ ९ ॥

मानसेनहि दुःखेन शरीरमुपतप्यते ।
अयस्तप्तेन पिण्डेन कुम्भसंस्थमिवोदकम् ॥ १० ॥

मानसं शमयेत्तस्माज्ज्ञानेनाग्निमिवाम्बुना ।

प्रशान्ते मानसे ङ्यस्य शारीरमुपशाम्यति ॥ ११ ॥

मनसो दुःखमूलं तु स्नेहं धृत्युपलभ्यते ।

स्नेहात्तु सज्जते जन्तुर्दुःखयोगमुपैति य ॥ १२ ॥

स्नेहमूलानि दुःखानि स्नेहजानि भयानि य ।

शोकलक्ष्णैः तथायासः सर्वस्नेहात्प्रवर्तते ॥ १३ ॥

स्नेहाद्भावोऽनुरागश्च प्रजज्ञे विषये तथा ।

अश्रेयस्कावुभावेतौ पूर्वस्तत्र गुरुः स्मृतः ॥ १४ ॥

कोटराग्निर्ग्रथाशेषं समूलं पादपं दधेत् ।

धर्मार्थौ तु तथाऽल्पोऽपि रागदोषो विनाशयेत् ॥ १५ ॥

विप्रयोगेन तु त्यागी दोषदर्शी समागमे ।

विरागं भजते जन्तुर्निर्वैरो निरवग्रहः ॥ १६ ॥

तस्मात्स्नेहं न लिप्सेत मित्रेभ्यो धनसंययात् ।

स्वशरीरसमुत्थं य ज्ञानेन विनिवर्तयेत् ॥ १७ ॥

ज्ञानान्वितेषु युक्तेषु शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ।

न तेषु सज्जते स्नेहः पद्मपत्रेष्विवोदकम् ॥ १८ ॥

रागाभिभूतः पुरुषः कामेन परिकृष्यते ।

धृष्ट्या संजायते तस्य ततस्तृष्णा विवर्धते ॥ १९ ॥

तृष्णाढि सर्वपापिष्ठा नित्योद्वेगकरी स्मृता ।

अधर्मबहुला यैव घोरा पापानुबन्धिनी ॥ २० ॥

या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जुर्यति जुर्यतः ।

योसौ प्राणान्तिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ॥ २१ ॥

अनाद्यन्ता ङि सा तृष्णा अन्तर्द्वेगता नृणाम् ।

विनाशयति भूतानि अथोनिज धवानलः ॥ २२ ॥

यथैधः स्वसमुत्थेन वह्निना नाशमृच्छति ।

तथाऽकृतात्मा लोभेन सलज्जेन विनश्यति ॥ २३ ॥

राजतः सविलादग्नेश्चौरतः स्वजनादपि ।

भयमर्थवतां नित्यं मृत्योः प्राणभृतामिव ॥ २४ ॥

यथा ळ्यामिषमाडाशे पक्षिभिः श्वापटैर्भुवि ।
भक्ष्यन्ते सविले मत्स्यैस्तथा सर्वत्र वित्तवान् ॥ २५ ॥

अर्थ अेव ळि डेषांयिदनर्थं भजते नृणाम् ।
अर्थ श्रेयसि यासक्तो न श्रेयो विन्दते नरः ॥ २६ ॥

तस्मादर्थ्यागमाः सर्वे मनोभोडविवर्धनाः ।
कार्पाण्यं दर्पमानौ य भयमुद्रेग अेव य ॥ २७ ॥

अर्थजानिं विदुः प्राज्ञा दुःभन्येतानि देडिनाम् ।
अर्थस्योत्पादने यैव पालने य तथाक्षये ॥ २८ ॥

सडन्ति य मडदुःभं ध्नन्ति यैवार्थकारणात् ।
अर्थादुःभं पश्चित्तं पालिताश्चैव शत्रवः ॥ २९ ॥

दुःभेन याधिगम्यन्ते तस्मान्नाशं न चिन्तयेत् ।
असन्तोषपरा मूढाः सन्तोषं यान्ति पण्डिताः ॥ ३० ॥

अन्तो नास्ति पिपासायाः सन्तोषः परमं सुभम् ।
तस्मात्सन्तोषमेवेड परं पश्यन्ति पण्डिताः ॥ ३१ ॥

अनित्यं यौवनं रुपं ञुवितं रत्नसंयथः ।
अैश्वर्यं प्रियसंवासो गृध्द्येत्तत्र न पण्डितः ॥ ३२ ॥

त्यजेत सञ्चयांस्तस्मात्तज्जान्दलेशान् सडेत य ।
न ळि सञ्चयवान्दश्चिदृश्यते निरुपद्रवः ।
अतश्च धार्मिकैः पुंभिरनीडार्थः प्रशस्यते ॥ ३३ ॥

धर्मार्थं यस्य वित्तेडा वरं तस्य निरीडता ।
प्रक्षालनाद्वि पडुस्य श्रेयो न स्पर्शनं नृणाम् ॥ ३४ ॥

युधिष्ठिरैवं सर्वेषु न स्पृडां डर्तुमर्डसि ।
धर्मोण यदिते कार्यं विमुक्तेच्छो भवार्थतः ॥ ३५ ॥

॥ ळति शौनकगीता समासा ॥

From Mahabharata Vanaparva Adhyaya 2, shloka 15-48.

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com

shaunakagItA

pdf was typeset on August 28, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

